

A Mini legendája

Írta: Fartik András

2011. december 26. hétfő, 14:44 - Módosítás: 2016. március 15. kedd, 21:03

A Mini John Coopernek köszönhetően sportos génekkel született, sikerei Monte-Carlóban teljesedtek ki.

A Mini legendája

Írta: Fartik András

2011. december 26. hétfő, 14:44 - Módosítás: 2016. március 15. kedd, 21:03

A Mini sportos génekkel született annak idején. Amíg Alec Issigonis a kisautó megalkotásakor – melyen két évig titokban dolgozott – a mindennapos használatot tartotta szem előtt, barátja és egyben üzleti partnere, John Cooper az első skiccek tanulmányozásakor rögtön érezte, ez a kocsi valami egészen másra is kiválóan alkalmas: a szokatlan szerkezetben a versenyautó konstruktőr egy ígéretes alapot látott meg egy versenyautó építésére. A Mini ezzel elindult a legenda felé!

Az 1959 novemberében tartott londoni Motor Show-n nagyon sok ember elcsodálkozott a British Motor Company (BMC) által bemutatott új kocsin. Konstrukciója teljesen eltért az eddig megszokottaktól, az emberek pedig nem tudták elképzelni, hogy a méretének megfelelően Mininek elnevezett kisautó a maga 3,05 méteres hosszával és 1,41 méteres szélességével kényelmes helyet tud biztosítani négy nagyobb darab brit úrnak vagy hölgynek. Ha tudták volna, hogy a tervezőknek mennyi idejük és erőfeszítésük ment rá erre a mutatványra, megértették volna rögtön, hogy ez a gondolat nem csak praktikus, de kivitelezhető is.

A Mini főtervezője a görög származású Sir Alec Issigonis volt, aki megkapta a brit állampolgárságot és a brit autógyártásban végzett munkájával világhírűvé vált.

Ahhoz, hogy a kisautó padlólemeze sík maradjon, a helytakarékosabb elsőkerékhajtást választotta Issigonis. A motort az első tengely fölé keresztbe építették be, a váltó a motor olajteknőjébe került, a mindössze 10 coll átmérőjű kerekeket pedig teljesen kitolták az autó négy sarkába. Mindez azt eredményezte, hogy az utastérre a karosszéria teljes hosszának nyolcvan százaléka jutott.

A Mini egyik legérdekesebb megoldása azonban a futómű volt. Elöl kettős keresztlengőkaros, hátul hosszanti lengőkaros megoldást választottak a tervezők. A rugózásról egy folyadékkal töltött, félig pneumatikus rendszer gondoskodott. Az első és hátsó kerekek tagjait egy vékony csővel kötötték össze, amin keresztül a nyomások a kocsit ért erőhatásokkal szemben kiegyenlítődhettek. A hidraulikus rugókkal rendelkező, Hydrolastic névvel ellátott rendszer tehát kompakt méretekkkel rendelkezett, beépítéséhez az utastérből nem kellett helyet elvenni.

A Mini legendája

Írta: Fartik András

2011. december 26. hétfő, 14:44 - Módosítás: 2016. március 15. kedd, 21:03

A Mini legendája

Írta: Fartik András

2011. december 26. hétfő, 14:44 - Módosítás: 2016. március 15. kedd, 21:03

QUESTION

